

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— " "
Negyedévre 2.50 " "
Egy óra 1.— " "
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiaz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos postt
soronkint 5 kr-ával
számítottatnak.

Az ezeregyedik évben.

Harminczadik évfordulóját hozta meg a mai nap annak az emlékezetes örömnepnek, melyen a magyar nemzet angyali koronáját Ferencz József királyának felkent fejére s Erzsébet királynéjának szentelt vállára emelte.

E két felséges alakot együtt örökíti meg a történelem: együtt öleli át szeretete dicsfényével a magyar nemzet közszelleme.

Csodás ujjalakulásunk teremő alkotásában egyenlő része van a böles királyi főnek s a hő királynői szívnak.

Ez új korszak, eredményeiben, alkotásaiban nagyobb, mint egész ezredévünk.

Multunk dicsősége fényvel borítja be nemzetünket, de védelemmel nem takar be. Hősi harcainkat, önfeláldozásunkat el is feledhetik, el is tagadhatják: a kortárs világnak nincs háladatossága. A jelenkor azt kérdi: mik vagyunk? — S erre felelhetünk komoly önerzettel: „lásd meg és ítéld.”

Nem kápráztatjuk el a szemeket a ragyogó pompával, melyet a mai nap ezerféle változatban tündököltet; nem kábitjuk el az érzékeket a hü rajongás, a csa-

pongó lelkesedés mámorító zajával: a hideg bíráló ész tribunálja elé állunk, mondja ki ránk az ítéletet. Maga a fehérvérű istennő Clió jegyezte fel érczlapijára: „betöltöttük-e a küldetést, melyet a népek Istene reánk ruházott, midőn ismeretlen őshazából bennünket ide vezérelt.”

Mit hoztunk magunkkal e hazába?

Az alkotmánytól védett szabadságérzetet, a hűséggel párosult honszerelmet. Ez a kettő tartotta meg, emelte fel nemzetünket, országunkat. A hányszor eltérünk tőlük, annyiszor sujtott bennünket porba az Isten; s a hányszor visszatértünk hozzájuk, annyiszor feltámasztott újra és megdicsőített.

Ne szavak beszéljenek, álljanak elő a tettek, az alkotások, bizonyítsák be, mivé lett Magyarország három évtized alatt: az alkotmányos szabadság korszaka alatt?

Nem vagyunk „Kelet népe” többé: Európa méltó népe lettünk: gyönyörű keresztezése a keleti rajongó felhevülésnek s a nyugati alkotó tudásnak.

Tanuskodik átalakulásunkról maga a föld, melyet hazánkknak

foglaltunk, a folyamok, a bérezek, melyek hazánk czimerét alkotják.

Most érzi meg a világ, mit jelentenek azok a halmok, folyamok, mezők a magyar czimerben? Áldás, jólét, kincs van azokban jelképezve: a kettős kereszt és a korona hirdeti a hűséget Istenhez és a trónhoz.

Egész országunk megváltozott: vasutak, folyamszabályozások, csatornák, a mezőgazdaság új irányzata egy új hazát, a réginél sokkalta szebbet, jobbat teremtettek elő. A fővárossal egyenlő arányban haladva alakultak át megyei székvárosaink; a hány, ugyanannyi nagy város támadt belőlük, s falvaink dicsekszenek jóléttel és csinosossággal.

Az ipar telepei, mintegy varázsütésre támadtak elő, nagyszerű versenyt vállalva az előhaladt külfölddel.

S az értelemmel párosult munka csodaerejével helyre lett állítva az állam háztartásának megállapodott rendje.

Képes lett a nemzet nagy áldozatokat hozni haderejének békebiztosító kifejlesztésére: monarchiánkat az összes Európa nagy hatalmai bizták meg a béke megőrzésével a Keleten. S midőn küldetésünket erős karral végrehaj-

T Á R G Z A.

Az arkangyal.

— Francziából. —

Geoffroy de Nivelles egyike a legszerencsésebb élvehajászoknak, némelykor nagyon jól tudja összeegyeztetni a titokzatos szerelem gyönyöreit a lármás protektorátussal; ez a jelen helyzete.

Regina kisasszony rettenthetetlen lovárnője a czirkuszoknak, büszkén mutogatja gyémántjait, melyeket Geoffroy által fizettetett meg, míg Lamoigny kisasszony azt hiszi magáról, hogy egyedül csak őt szereti.

E napokban önző életét új esemény zavarta meg: anyjának halála Nivelles kisasszonynak, nővérének gyámjává tette.

Luce, a ki a Colombes-zárdában nevelkedett, egyik a leggazdagabb örökösöknek. Bizonyítványa, melyet kiterjesztett szárnyu angyalkák diszitenek, értelmes, szorgalmas, jámbor és képmutatásig szerény leánynak jellemezte.

Geoffroy pompásan berendezett ültöző szobájában épen fésülködését végezte; nagyon tetszett önmagának... X. asszony látogatását várta, midőn szolgálja egyszer csak berohan hozzája és színéből kikelve kiáltja:

— Uram, a kisasszony...

— Micsoda kisasszony?

— Hát a kisasszony!

Geoffroy tünődni kezdett, hogy ki lehet az a reggeli szépség.

— Micsoda nevet mondott? kérdé a szolgát.

— Uram, végre is; ő a kisasszony.

— De melyik?

— Az ur nővére.

— Nivelles kisasszony? Ön bolond.

— Pedig mégis ő az.

Geoffroy meglepetve bámult.

Mi történhetett, hogy a Colombes-zárda ifju növendéke ily váratlanul, bejelentés nélkül jön hozzá, bátyjához és gyámjához? Leégett talán a zárda? Vagy talán felzendült volna nővére a fejedelemsasszony tekintélye ellen? Vagy talán egészsége követeli, hogy megvizsgáltassa magát az egyetem orvosai által?

A gyám komoly arcot öltött, hogy mentől szigorubb arczal lépjen az érkező elé.

Luce arca megnyugtatta; viseletében semmi zavarodottság sem látszott; finom, szőke hajjal körített homloka, lesütött fekete szemei, csinos metszetű szája, arczának szabatos körvonalai, hófehér arcbőre, mindez égi jelentőségként tüntették föl Lucet.

A leány elmondá, hogy egy zárdabeli apáca kísérte el annak rendje szerint.

Geoffroy meg fog bocsátani, hogy látni akarta. Ismerni akarta vagyoni helyzetét és beszélni akart vele jövőjéről; ki tudja? talán arra fogja kérni, hadd maradhasson nála.

Luce fel akarta fedezni a titokzatos-ságot, melynek közepette élnie kell. Talál-e majd módot, hogy föllebbentse utazásának valódi okát? Geoffroy gyönyörök közt élt. „Kell, hogy itt szerelem honoljon; talán találok módot ábrándom követésére” gondoló.

Geoffroy meg ezt mondá magában: „Hogyan remélhette, hogy életét az enyém-mel társítsa? Az ilyen ártatlanság egészen tehetetlen; ennek a tizenhat éves leánynak sejténie kellett volna, hogy jelenléte alkalmatlan nekem. Dehát értessem meg valamit az ember az ilyen fejekkel, a kik megszokták, hogy mindig egy szűk körben mozognak. Egyszerű, gyermekded, bájos; de mily bárgyu! Vissza fogom küldeni a zárdába és tudósítom Lamoigny asszonyt, hogy ne jöjjön ma hozzám. Mily alkalmatlanság! Ez nővérem, én gyámja vagyok; de a manóba! jelenléte szerencsétlen rám nézve.

És ezt gondolva, elment.

II.

A mint Luce egyedül volt, bejárta a palotát, kutatótt, meg-megállt, ráismert egyes butorokra, melyeket már gyermek-

tottuk, Magyarország békéjét biztosítottuk vele, miként Hunyady Mátyás uralkodása alatt.

S e három évtizeden át, annyi világfordító harezok közepett meg tudtuk őrizni Magyarország számára a háborítatlan békességet.

S a béke hosszú szünetét hazafias bölcseséggel fel tudtuk használni önerőnk fejlesztésére.

S az anyagi erő látható eredményeinél nem kisebb a siker, mit az új korszak a szellemi kifejlődés minden terén felmutathat.

Legelső sorban a törvényhozás fórumán. Hány codex a legüdvösebb törvényeknek lett meghozva és szentesítve ez idő alatt! S e törvények mindegyike azt tanúsítja, hogy a törvényhozó test és a szentesítő korona mindig a szabadság vezérlő tűzoszlopát követte. Az igazságos, az alkotmány idomította szabadságot.

Tanuskodnak szellemi fejlődésünkről tanintézetek, a legfelsőkön kezdve a népiskolákig, kisdudóvókig.

Művészetünk minden ága, irodalmunk minden szakmája beilleszkedett a világművészet, világirodalom nagy szövetkezetébe.

De az új korszaknak legnagyobb csodája, a mit a magyar nemzet fölmutathat, az az egybeforrása a nemzetnek egy közös indulatban, a hazaszeretben.

Olvassa végig a hidegen ítélő az országos kiállítás hosszú lajstromát, olvassa végig az egyetemi tanárok, akadémiai tagok és egyéb tanárok névsorát; a bírák és hivatali karok tömegét, fussa át az olympi versenyzők győzteseinek névjegyzékét s aztán

jegyzeze fel belőlük, hogy hány idegen név foglal azokban kitűnő helyet? De ezek az idegen nevi férfiak mind lángoló hazaszeretettől áthatott honfiak; kiket az Árpádivadéktól semmi shibolet el nem különít. Azok mind egyesülten képezik az egységes szétbonthatatlan magyar nemzetet.

S a milyenek a társadalom kitűnőségei: olyan a nép is: egységes, hűséges, honszerető.

S mi okozza ezt a csodát?

Az alkotmányos szabadságnak s a trónhoz hű hazaszeretnek közös érzelme.

A míg e kettőhöz hű marad a magyar nemzet, addig élni és növekedni fog: addig nem vesznek rajta erőt még a „pokol kapui” sem.

E kettős érzelem oltárszenteit áldja meg, tartsa meg a mindenható Isten.

Áldja meg, tartsa meg a mi szerett királyunkat, királynénkat vérrel szerzett, munkával fentartott mi magyar hazánkat.

Budapest, 1896. jun. 8.

Dr. Jókai Mór.

A törvényhozók hódolata.

Szilágyi Dezső képviselőházi elnök a kir. palotában a menet befejezése után következő beszédet tartotta a királyhoz:

Felséges császár és apostoli király!
Legkegyelmesebb Urunk!

Huszonkilencedik évfordulója annak, hogy Felséged magyar birodalmának országgyűlése örömben és reményben állott a trón előtt és Felségedet, mint megkoronázott királyt üdvözölte.

A mai napon hálatelt szívvel jelenünk meg Felséged előtt. Megjelentünk, hogy kifejezzük hálás hódolatunkat a ma hatályba lépett törvény szentesíté-

seért és az abba foglalt királyi nyilatkozatért, a melynek viszhangja milliók és milliók hálás szívéből és ajkáról száll fel a trón zsámolyához.

Az a márvány, melybe e törvény belesz vésve, elmállhatik; de soha ki nem apad a nemzet szívéből az erkölcsi erőnek az a forrása, melyet a fejedelmi nyilatkozat fakasztott, melyből a legkésőbbi nemzedékek nagy és nehéz napokban is lelkesedést fognak meríteni.

Felkisértük a koronát is e nagy alkalomra, hogy arra rámutatva tanúbizonyságot tegyünk, hogy az Felségedet nem csak jog szerint illeti meg, hanem fejedelmi erőneinél fogva is, a melyekkel e korszakot betöltötte.

Vegye Felséged kegyesen hálás hódolatát annak a nemzetnek, mely a koronát és az alkotmányosságot soha elválasztani nem tudta.

Midőn Felségedet, oldalán a királynéval, a kit e nemzetnek soha nem szűnő hálája és kegyelete környez, királyi házuk fenséges tagjainak közepette, mint emlékeink és örömeink osztályosát és jövő törekvéseink vezérét megjeleneni láttuk;

midőn azon királyságokból és országokból, melyekkel Felséged uralkodóháza alatt kapcsolatban vagyunk, a kormány és számosan a törvényhozó testület köréből ünnepélyeinken jelenlétükkel megtisztelték és barátságos érzelmeiket kifejezték;

midőn a szövetséges és barátságos államok üdvözlétüket és jókívánásaikat küldötték és rokonszenvéket nyilvánították Felséged előtt;

lelkünkben felébrednek a multnak dicsőséges képei és érezzük, hogy erős a király és a nemzet, midőn érzésben és törekvésekben egybe van olvadva. Áthatva attól a tudattól, hogy csak az a nemzet számíthat hosszú fenmaradásra, mely kegyelettel tekint vissza őseire és megszívleli azon nagy tanulságokat, melyeket a gondviselés irt be történetébe: mi ezredéves fennállásunk megünneplésénél a jövő útjait, a mult tapasztalatai világával vizsgáljuk meg.

E megünneplésre a koronázás évfordulóját választottuk; király és nemzet e napon egyesültek egy oly törekvésben,

korában látott, keresgette a kézi munkákat, melyeket évenként bátyjának küldött, a gyönggyel himzett vánkosokat, a tárczákat. Luce szerény ajándékait fényesebbek helyettesíték.

Selyemhimzések, melyeken meglátszott a tetszeni akaró kéz műve.

— Vannak nők, a kik számára dolgoznak, mondá magában Luce. Kik lehetnek azok? Szeretném őket ismerni. Talán ezek közül választja menyasszonyát?

Azután csudálkozott, hogy a kegyeletnek egy képét sem találja. Hová lehetnek? A könyvtárban észrevett egy állványon megfordított képet; mit ábrázolhat ez?

Vallási, nagyvilági képet? Kíváncsisága fel volt költve és néhány percznyi benső küzdelem után megfordítá az arczképet.

Meglepve állt meg: egy csinos ifju leányt ábrázolt... de hirtelen lábak susogása lett hallható, egy rejtekajtó tárult fel s egy nő lépett a szobába.

Lamoigny asszony volt, a ki eljött a találkozásra, mielőtt Geoffroy értesítette volna.

Be volt burkolva; sűrű fátyol fődte mosolygó szeméit, vörösésárnyalatu barna haját és csuesorodó száját.

A két nő egymásra nézett.

Geoffroy kedvese azt kérdé magában: vajjon vetélytárral áll-e szemben?

Luce meg azt gondolá: Azt hittem,

az ifju nők nem látogatják meg a fiatal embereket.

Lamoigny asszony megtöré a esendet.

— Nincs itthon Nivelle ur?

— Épen várom, felelt Luce.

Remélem, hogy elmegy, gondolá Lamoigny asszony.

Bizonyosan ez az a nő, akit szeret és a kit el akar venni, gondolá Luce.

— Csodálom, hogy elment, mondá Lamoigny asszony, mikor ő kéretett, hogy jöjjenek ide.

— Valószínűleg nem tudta, hogy itt leszek, felelt Luce bizonyos kihívó hangon.

Véget kell vetni ennek a tolakodó magaviseletnek, gondolá Lamoigny asszony és határozott hangon mondá: — Becsöngetem az inast és majd meglátjuk, kit várt.

Luce elérkezettnek hitte az időt, hogy megvilágítsa a helyzetet.

— A zárdából jövök; Geoffroy azért ment el, hogy gondolkozzék felőlem.

— A Colombes zárdából jön? Tán Luce, Nivelle ur nővére ön? Boecsásson meg kedves gyermekem, hogy képtelen gyanut tápláltam ön iránt. Hisz önnel már rég óhajtottam megismerkedni. Megengedi, hogy megcsókoljam?

Lamoigny asszony fölveté fátyolát. Luce ráismert az arczkép eredetijére és Lamoigny asszony karjaiba ugrott.

— Ezer bocsánat, kedves kicsikém;

boldog vagyok, hogy megszoríthatom kezét.

Es én örülök, hogy találkoztam önnel. Mivel itt van arczképe, bizonyosan jó barátja bátyámnak.

III.

E kitérés után Luce azt ajánlotta a látogatónak, hogy reggelizzék vele, a mit az el is fogadott.

Ugy csacsogtak együtt, mint a szarkák, kíváncsiak voltak egymást tökéletesen megismerni. Luce el volt ragadtatva, hogy a háziasszony szerepét játszhatta. Leültek tehát az asztalhoz és várták Geoffroy megérkezését.

Egyszerre megzavarta őket az udvarról hallatszóló lárma. Hallgatóztak; erős szóváltás hatolt füleikhez.

— Nincs-e jogom bárhová belépni? Geoffroy nem vár; annál inkább van okom bemenni; kiáltá egy mérges női hang.

Egy szolga folytatá az ellenkezést; leirhatatlan tusakodás keletkezett.

Regina kisasszony, a cirikus lovárnője, torzsalkodott Geoffroy embereivel, hogy bejuthasson az ebédlőbe, a hol mintha gonosz lélek szállt volna bele, feldöntött egy pohárszékét.

Lamoigny asszony ijedten ugrott fel, mikor a zilált hajú lovarnót megpillantotta.

— Istenem! ez a teremtés itt.

melyben mind a kettő rendületlenül megmaradva, az egységes magyar állam, annak alkotmányos függetlensége és ősi szabadságai, a magyar nemzet oszthatatlan egysége és a magyar államnak az uralkodóház közösségén alapuló kapcsolata Felsőged többi királyságaival és országaival beláthatatlan időkre biztosítva van.

Felsőged Urunk! Mi mindezekben a múltból örökölt és a jövőben változatlanul fentartandó alapjait látjuk politikánkban. Nem egyszeri megfontolás, nem egy alkotás hozta mindezeket; a fellendülés és hanyatlás váltakozó korszakaiban folytonos működő erőknél, és súlyos tapasztalások árán elért tanulságoknak eredményei mindezek. Ha azok bármelyikétől időről időre eltérés történt a királynak bölcsessége és a nemzetnek nyugodt ítélete felismerve a trónnak és a hazának elválaszthatatlan érdekeit és sorsát, visszatértek ezekre az alapokra.

Ezen át örökölt alapoknak fentartása, azoknak követelményeinek intézményekben minél hűvebb megvalósítása és rendíthetlenné tétele nemcsak törvények által, hanem az azokhoz fűződő ragaszkodás erejénél fogva is: ez a feladat, melyben király és nemzet ama nagy napon egyesültek.

Mint a magyar állam egysége, ép oly sérthetetlen az a történet által szentesített viszony, mely Magyarországot és társországait egy állami közösséggé összefűzi és a társországok alkotmányos különállása, autonóm jogai, külön területe és politikai; nemzetisége.

Százados tapasztalása mutatja, hogy e földön csak egy erős és egységes állam képes feladatainak megfelelni. Az állam és a politikai nemzet egysége fentartó erő. Sem ez, sem a hazafiság nem követelik a Magyarországon létező különböző nemzetiségek elenyésztését; a mit az megkíván, az abban áll, hogy hűséggel a magyar állam iránt mindenki törekvése a haza határain belül maradjon és munkájának és érzéseinek legnemesebb részét mindenki a haza érdekeinek és céljainak szentelje.

Mint a magyar nemzet politikai egysége, ép oly sérthetetlen a faj- és val-

laskülönbség nélküli egyenlőség, az egyéni és politikai jogok terén és az igazságos és egyenletes részesedés az állami védelemben és az állami gondozás jótéteményeiben.

A mult dicsősége és szenvedései, az áldozatok és az elért eredmények, hazánk megszentelt földje és azok a politikai kinevek, a melyek történetünknek fel vannak halmozva, az egész magyar politikai nemzet műve, érdeme és tulajdona, mindazoké, kik hű szívvel a haza iránt küzdöttek és szenvedtek.

A mint közös a mult és annak eredményei: úgy mindnyájunkat illetnek a jövő nagy kötelességei és munkája, míg hazának és hazaszeretnek e földön értelme lesz.

A történet hagyta ránk azt a kapcsolatot, mely az uralkodóház közösségén alapul és a mely a magyar államot Felsőged többi országaival összeköti. Századok alatt alakult meg ez a viszony, és midőn egy nagy katasztrófa után szent István birodalma három darabra széttört, az állam és a nemzet egysége ezen kapcsolat mellett lőn újra helyreállítva.

A jelenkor alakulásai mutatják, hogy ezen kapcsolatra ép oly szükség van ma, mint volt valaha a letűnt századok folyama alatt; mert az erőnek és biztonságnak forrása nagy és marandó érdekek sikeres védelmének és érvényesítésének biztosítóka a monarchia mindkét államára nézve.

Az osztrák-magyar monarchia hatalmát mindkét állam erejéből meríti. Az együttes erő biztosítja számunkra a béke áldásait és adja meg az igazi súlyt a nemzetközi helyzetben. Ezért mindkét állam érdeke az, hogy az osztrák-magyar monarchia ne csak szilárd és erős legyen, de ezt a meggyőződést mindenütt fel is keltse. Így lesz áldása erős és szövetsége értékes. Meghajlunk a mult ezen tanúságai előtt és midőn a jövő feladatait átgondoljuk, számot vetünk helyzetünkkel és erőnkkel; önérettel, de vérmesség és elbizakodás nélkül lépünk át a határon, melyet ünneplésünk a mult és jövő közé von.

Mi a művelt nemzetek közösségében és nagy versenyének közepette élünk.

Fejlődésben lépést kell velök tartani. Jól tudjuk, megpróbáltatások, nagy és nem lankadó erőfeszítések várnak reánk. Politikai és társadalmi kérdések, melyek másutt már is váltságokkal fenyegetnek, nálunk is előtérbe fognak tolni. Mint történetünk eddigi folyamán, jövőben is készségesen elfogadjuk a polgárosodás nemes és megérdemelt vívmányait; de ragaszkodunk államunk nagy történeti alapjaihoz és ápolni fogunk minden fentartó erőt, melyre a mult tapasztalása reá mutat.

Ily fentartó erő: a ragaszkodás a trónhoz és az uralkodóházhoz, mely a nemzet minden rétegében őserővel él, mely abból a meggyőződésből fakad, hogy az uralkodóház és a nemzet érdekét és sorsát, a haza és a király iránti hűséget szétválasztani soha sem lehet.

Soha meg ne gyengüljön ez az érzés szívünkben. Soha el ne homályosodjék ez a tudat elménkben. Maradjon ez a hagyomány minden időközön át a királyi családban és a nemzetben egyaránt.

Midőn hódolatunkat a legmélyebb tisztelettel bemutatjuk, odaadó bizalommal aláztatosan kérjük Felsőgedet: legyen vezére törekvéseinknek.

A Mindenható különös kegyelmében részesíté a nemzetet, midőn adott egy oly királyt, ki az erők egyesítésének, a felkészítésnek és mérséklésnek hatalmát bírja.

Buzgón imádkozunk a Gondviseléshez: vegye továbbra is oltalmába és tartsa meg Felsőgedet a trónon minél hosszabb időközön át. (Zajos, lelkesült éljenzés.)

Eljen a király! (Zajos, hosszas éljenzés.)

Erre Ő felsége következőleg válaszolt: Tisztelt Urak, Főrendek és Képviselők!

Kedvelt Hiveim!

Örömmel üdvözlöm kedvelt Magyarországom főrendeit és képviselőit itt egybegyűlve s köszönettel fogadva hódolatukat, hálát mondok az isteni gondviselésnek, mely megérem engedet, hogy szeretett magyar nemzetemmel együtt ünnepehessem a magyar állam ezeréves fennállásának emlékét.

Ritka és megható e történelmi időszakot jelző ünnepély, s midőn az egész ország átérzi annak nagy jelentőségét, emlékezzünk meg mindenekelőtt kegyelettel őseinkről, kiknek bölcsessége az Isten oltalma mellett biztosította ez állam eddigi fennállását és merítsük a történelemből azon hasznos tanulságot, hogy ezen ország csak akkor volt erős és virágzó, midőn fiai királyukhoz és vallásukhoz hiven ragaszkodva egymás közt testvéries egyetértésben éltek, — ellenkezőleg veszélyek környezték akkor, midőn belső viszályok zsidbasztották életerejét.

De még arra is utal a történelem, hogy hálásan emlékezzék meg az ország azon szomszédjairól és azon nemzetekről, a kik készségesen siettek az ország segítségére különösen akkor, midőn a több, mint száz éves idegen uralomtól való felszabadulásáért küzdött, — s emlékezzék meg azon szomszédjairól is, kikkel az országot a jó- és balsors s őseink bölcsessége össze fűzte, alakítva velük azon monarchiát, a melynek fennállása e helyen európai szükség, a melyet őseinktől örököelve, utódaimnak sértetlenül fentartani szent kötelességem és akaratom, a mint azt mind a két állam saját érdeke is kívánja.

Hő óhajtásom azért, hogy ezen kapcsolati érzék nemcsak ne lazuljon, hanem mindenkor sértetlen maradjon, s hogy ezen érzék és rokonszenv kölcsönös legyen a monarchia mindkét

A szolgálta távozott, félt, hogy elkergetik, a miért nem tudta meggátolni e nő beléptét.

— El vagyok árulva, el vagyok veszve, gyalázat!

Lamoigny asszony már közel volt az ájuláshoz szemben a lovárnóval, a ki úgy látszott, kihívja őt a harcra.

Luce egyedül tekintett, mint egy arkangyal, nyugodtan a jelenetre; teljesen higgadt maradt.

Geoffroy visszajött, nagy léptekkel mérte át szobáját, nem tudta kinek a részére álljon a küzdelemben.

Hogy oldja meg a csomót? Hogy menti meg a gyanutól és sérelemtől azt a nőt, a kit szeret? Hogy csillapítsa le Regina forrongó haragját? Ha legalább Luce, az ártatlan Luce nem volna itt!

Mindamellettt a küzdelem színhelyére ment, Regina neki akart rohanni vetélytársának, hogy kikaparja szeméit. Veszedelemes pillanat volt ez; mit csináljon? A szolgálak bolondok; nem számíthat rájuk? Borzasztó dráma mehet még itt végbe.

De Luce, az arkangyal, fivéréhez lépett és nemesi vérenek méltóságával mondá:

— Kedves bátyám, nagyon elkéstél, kedves barátnóm hián egyedül kellett volna reggeliznem. Itt hagyunk a kis-asszonnyal, a kinek alighanem sürgős dolga van veled...

Luce Lamoigny asszony karjába ölté karját és elhagyta az ebédőt oly méltósággal, hogy Regina ajka nyitva maradt bámulatában.

— Ama esinos arczkép előtt fogunk vární, már tudod, mondá Luce.

Geoffroy egyszerű magyarázattal megnyugtató Reginát. Az ifju nő barátnője volt hűgának, a kit ő még alig ismert... Igért neki egy karpereczet s ezzel rábirta, hogy Regina visszatért kocsijához.

IV.

A képállvány előtt Luce hízlegőleg megkérde Lamoigny asszonyt:

— Nemde, bájos ez az arczkép? Először is önért szeretem, azután azért, mert... hasonlít Henri bátyjához.

— Hogyan? ismeri ön Henrit?

— Igen ő szeret, és...

Geoffroy belépett.

— Nem térek többé vissza a zárdába, kiáltott feléje Luce.

— Ah, ugyan, ugy-e? és miért?

— Mert akkor nem láthatnám Henrit, Lamoigny asszony bátyját és én ki akarom ismerni, mielőtt hozzá megyek.

Geoffroy ránézett az ártatlanra, azután elmosolyodva mondá:

— Ez ugyan nem rossz kezdet egy arkangyalnak.

államában s kölesönös egyszersmind azon tudat is, hogy ezen összetartozás alapján nemcsak jogai, hanem kötelességei vannak mindkét félnek, a mint ezt úgy a pragmatika sankezió, valamint az annak kifolyásaként teremtett mostani közjogi alap is bölcsen elrendeli, mely alapon az egész monarchia, de különösen szeretett Magyarországom oly örvedetesen fejlődött és felvirágozott, a nélkül, hogy ez által veszélyeztetnék a magyar állam és a magyar politikai nemzetnek rendetlenül fentartandó egysége s a különféle nemzetiségeknek az egységes állam és a törvények tisztelete melletti fejlődése, valamint azon a történet s a törvények által szentesített viszony, mely Magyarországot társországaival, azon külön autonóm jogainak fentartásával összefüzi.

Ezer év az államok életében is hosszú idő. Fényes korszakok mellett sok viszontagság is érte ez idő alatt az országot, nagy katasztrófák következtek, melyek a nemzet lételét ismételve megsemmisüléssel fenyegették. A magyar nemzet lángoló haza és szabadságszeretete, harszó vitézsége s balsorsban tanusított szívós kitartása, az isteni gondviselés segítségével mindig leküzdötte a veszélyeket, fényes tanuságát adva e képen életrejének s államfentartó képességének.

Ez ünnepélyes pillanatban elismeréssel kell hogy emlékezzem meg a magyar nemzetnek e kiváló tulajdonságairól és hő óhaját, hogy a jövő századok végtelen folyamán a nemzetet egyetértésben királyával mindig az igazi hazaszeretet szövétneke vezérelje s a béke áldása közepette is higgadt, a körülményeket és létező viszonyokat számba vevő megfontolással biztosítsa az állami élet nyugodt fejlődését és felvirágozását.

Mérvadó szerep jut a haza sorsának intézésénél az országgyűlésnek; azért hő óhaját, hogy az országgyűlés mindkét házának minden egyes tagja is áthatva hivatásától, valamint azon tudattól, hogy ebbeli állásával nemcsak különös jogok, hanem kötelességek is összekötvék az ország irányában, mely a törvényhozástól anyagi és szellemi jólétének gondozását és előmozdítását méltán várja, szorgalom és hasznos munka által e várakozásnak megfelelni igyekezzék, mely működésében teljesen összhangzó támogatásra és kegyelemre mindenkor számíthat. S e nemes feladatot kölesönös bizalommal és közös erővel teljesítve valósulni fog a mai ünnepélyes ülésükben hirdett kegyeletos törvényben foglalt azon kijelentés, hogy „szilárd alapjai ezek annak az áldásos őszhangnak, a melynek ereje a jövő századok biztos haladásának is zálogát képezi.“ Adja az ég, hogy úgy legyen, most és mindenkor! (Lelkesült, zajos éljenzés.)

A beszéd az összes jelenlévőkre mély hatást gyakorolt, aztán a törvényhozás tagjai lelkes hangulatban oszoltak szét.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Elfogott orosz kém.

Budapest, június 10. Lembergől távirják, hogy tegnapelőtt egy munkásruhába öltözött orosz kapitányt kémkedés gyanuja miatt elfogtak. A gyanu teljes beigazolást nyert. A kaptánynak a városban és Galiczia egyéb helyőrségeiben kiterjedt összeköttetése van. A vizsgálat eddigi eredményeit természetesen titokban tartják.

A krétai zendülés.

Budapest, június 10. Athénből jelentik, hogy a muzulmánok Herakleion városát bevették. A város üzleteit kifosztották. Calasea virágzó helyiséget teljesen elpusztították. Újabb összeütközések történtek törökök és keresztények között. A keresztények megverték a török csapatokat; 4 ágyut 200 fegyvert elvettek tőlük.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzártá minden nap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 10—12-ig, d. u. 3—6-ig.

— Egy debreczeni polgár alapítványa.

Nemrégiben halt meg városunkban egy érdemes öreg polgárember, Boros László, aki régebben a város maitai biztosa is volt. Az öreg ur végrendeletét most bontották fel s abban jótékony célra is jelentékeny pénzüsszeget hagyományozott. Dr. Nagy Lajos ügyvéd a végrendelet értelmében ma délelőtt Kiss Áron püspöknél a Debreczenben létesítendő protestáns egyetem javára száz, a debreczeni ev. református tanítói árvaház alapja javára pedig ötszáz forintot tett le.

— Évzáró istentisztelet. Az ev. ref. főiskola összes ifjúsága, (akadémia, gymnasium, tanítóképzede) ma délelőtt fél 9 órakor tartotta meg az 1895/6. iskolai évet bezáró istentiszteletet a főiskola oratoriumában. Az együttes éneklés után a főiskolai kántus Mácsai Sándor tanár vezetésében zengett karéneket. Ennek elhangzása után Dr. Erdős József theologiai tanár lépett a szószékre s mondott az elmúlt iskolai évre visszapillantással és az ezredévi ünnepekre vonatkozólag buzgó hálaadó hazafias imát, nagy hatást keltve a hallgatóságban. Az imát követőleg ismét az énekkar énekelte s befejezésül a gyülekezett. Az ifjúságon kívül jelen voltak a tanárkarok teljes számmal, a lelkészek közül Zsigmond Sándor esperes, Mitrovics Gyula, a világiak közül Medve Kálmán és Márk Endre, az egyháztanács tagjai és számos közönség.

— Közigazgatási bizottsági ülés a megyénél. Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága a hétfőről, a hódoló diszfelvonulás miatt elmaradt ülését, f. hó 15-én, hétfőn reggel kilenc órakor tartja a vármegyei háza nagy tanácstermében gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt. A közigazgatási bizottság ez ülésén a szakreferensek teszik meg jelentéseiket a vármegye múlt május havi közigazgatási életére vonatkozólag.

— Királyi kitüntetések. Nagy nemzeti ünnepünk alkalmából a királyi kegy pazarul hinti fényét, hogy jutalmazza az érdemeket, kiemelje, dekorálja azokat, kik tehetséggel, szorgalommal munkálkodnak a közjó érdekében. A Budapesti Közlöny tegnapi számában

hosszu sorokban közli a kitüntetettek neveit. Ezek közül első sorban áll a Semsey Andor, hajdumegyei, b.-ujvárosi nagybirtokos neve. A tudományok nagylelkű meczenása a Szent István-rend közép keresztjét kapta. Ő egyedül nyerte e magas kitüntetést s elismeréssel kell szólnunk arról a hivatalostapintatról, mely ez alkalommal senkit sem állított egy sorba a magyar tudományosság e fényes elméjü és meleg szívi képviselőjével. — Nagy református városunkat közelről érdeklí dr. Szász Károly ev. ref. püspök kitüntetése, ki a Lipót-rend közép keresztjét kapta. Még nagyobb örömkre ott látjuk a kitüntetettek sorában a tiszántuli ev. ref. egyházkerület békés-bánati egyházmegyéjének nagynevű esperesét Szabó Jánost, ki a Ferencz József-rend lovag-keresztjével tüntetett ki, kit a mai nap folyamán debreczeni előkelő rokonsága és ismerősei köréből számosan üdvözöltek.

— Miniszterek a debreczeni csárdában. A kereskedelmügyi miniszter legutóbbi ebédje után a miniszterek közül többen, velök Goluchovszky Agenor külügyminiszter, több országgyűlési képviselő a debreczeni csárdába mentek. A társaságnak a Magyar testvérek zenekara játszott s a kitünő zene sokáig együtt tartotta a csárda előkelő vendégeit.

— Az iparkamara az iparos-tanonczoknak. A debreczeni kereskedelmi és iparkamara minden egyes alkalommal kövendő példával jár elől. A mikor arra érdemes ügyet támogatni, segíyezni, vagy valamely kitüntetésre érdemes egyént méltó jutalomban részesíteni kell. Legújabbán átiratot intézett az iparos-tanoncziskolai bizottsághoz, a melyben kéri, hogy a bizottság nevezzen meg névszerint tizennégy jeles előmenetelt tanusító iparos-tanonczot, a kiket a kereskedelmi és iparkamara a saját költségén fog a kiállítás megtekintésére Budapestre felvinni.

— Nyugdíjbizottsági ülés. Hajdúvármegye nyugdíjbizottsága folyó hó 25-én reggel kilenc órakor a vármegye nagy tanácstermében, Rásó Gyula királyi tanácsos, alispán elnöklete alatt ülést tart, a melyen özv. Kovács Károlynénak, Hajdu-Sámson község volt jegyzője özevgyének nyugdíjügyét intézik el.

— Debreczeni jogászok az orsz. diákkongresszuson. A Debreczenben tartott országos diákkongresszus alkalmával elhatározták, hogy a legközelebbi kongresszust Kecskeméten tartják meg. A kongresszus e hó 17., 18., 19. és 20-án lesz. Ezen a debreczeni jogakadémia is képviselteti magát. A segélyegylet részéről jelen lesznek Kovács Kálmán elnök és Nagy Sándor főjegyző-joghallgatók; az önképző-kör részéről pedig Visky Sándor elnök és Lukács Ödön főjegyző-joghallgatók.

— A király az állatkiállításon. Harmadizben látogatta meg tegnap a király az ezredéves állatkiállítások területét, ezzel is fényes bizonyítékát szolgáltatva annak a nagy érdeklődésnek, melyet az ország állattenyésztési ügye iránt tanusít. A tegnapi látogatás a tenyészállatok megtekintésére volt szánva. Előkelő, diszes közönség lepte el ez alkalomra e nagy kiterjedésű területet. A közönség között ott volt 7 miniszter, az arisztokrácia számos, fényes nevű tagja, sok katonai méltóság. Nagy számban volt képviselve a képviselőház is. A 11 órakor odaérkezett királyt Dániel Ernő földmivelségi miniszter üdvözölte. Aztán megkezdődött a lószemle, mialatt a király többekkel élénken társalgott s több ízben kifejezést adott nagy megelégedésének a hódoló diszfelvonulásra vonatkozólag. A Magyarországi írja: „A mint a debreczeni ménes lovaival elővezették, Darányi földmivelségi mi-

niszter bemutatta gróf Dégenfeld főispánt, Király debreczeni gazdasági tanácsost és Beufeld létenyésztési bizottsági elnököt, kik engedélyt kértek a királytól, hogy bemutathassák Debreczen város híres ötös fogatát. A király ezt megengedte, mire egész kíséretével a hajtási körönd felé indult, hol Jankovics Elemér, gróf Széchenyi Imre, Döry József, Fukovy Alajos és Debreczen városának remek fogatait vezették a király elé, ki azoknak pompás összeállításáért több ízben is kifejezte elismerését. A felségnek távozásakor Darányi miniszter mondott köszönetet a magyar gazdaközönség nevében a meleg érdeklődésért, melylyel az állatkiállítás iránt viseltetik.

— **A kórházi bizottság.** A kórházi bizottság ülését szombat délután négy órájára tüzték ki. Az ülésnek adminisztrációs tárgyai kivül egyik fontos ügy lesz a kórház részére szükséges kenyérszállítás kérdésének eldöntése, mely az Ujfalussy József kórházi főorvos véleményezésével kerül a bizottság elé.

— **Az udvar és Munkácsy.** Már egy ízben ugyanilyen cím alatt megemlékeztünk arról, hogy a királyi ház tagjai hogyan tüntetik ki Munkácsyt abból az alkalomból, hogy legújabb remekét, az „Ecce Homo“-t Budapesten kiállította és most, hogy az ezredéves hódoló fölvonulás alkalmából a királyi család székesfővárosunkban időzik, ismét szorgalmasan látogatják a mester ezen nagy remekét a kir. hercegek és kir. hercegnők. Tegnap és tegnapelőtt a következők nézték meg Munkácsy legújabb Krisztus-képét a királyi család fenséges tagjai közül: Rainer kir. herceg, Frigyes Szalvátor kir. herceg (inkognitóban), Lipót Szalvátor kir. herceg és neje Blanka kir. hercegnő — kik már harmadszor nézték meg az „Ecce Homo“-t — továbbá Mária Terézia kir. hercegnő, István kir. herceg neje, Beatrice spanyol infansnő és Alice toscánai nagyhercegnő, leányával, Windisehrätz Alexandrina hercegnő, ki gróf Apponyi Alberttel jött és végül István királyi herceg udvarmestere Chorin gróf sorhajókapitány és Choreth és Huyen grófnő udvarhölgyek. Mindezen előkelőségeket a mester távollétében az „Ecce Homo“ titkárja fogadta, a kit a fenségek elhalmozták dícsérettel, felkérve őt, hogy tolmácsolja azokat a mesternek. Különösen Blanka kir. hercegnő sajnálta, hogy a mestert nem találhatta az „Ecce Homo“-nál és az ígérettel távozott, hogy még negyedszer is meg fogja nézni az „Ecce Homo“-t, melyet ő a világ legnagyobb remekének tart. Az utolsó három napon több, mint tizenötezer ember nézte meg az „Ecce Homo“-t, mely most a legkeresettebb látóval egész Budapesten.

— **Katonai felülvizsgálat.** A katonai állandó vegyes felülvizsgáló bizottság ma délelőtt a „Pavillon“ lakonyában gróf Dégenfeld József és Luvich ezredes társelnöke alatt ülést tartott, a melyen több a hadkiegészítő parancsnokság kerületébe tartozó legényt vizsgálták meg.

— **Évzáró vizsgálatok.** A debreczeni ágost. hitv. ev. elemi iskolában az évzáró vizsgálatok a következő sorrendben fognak megtartatni: Junius 16-kán kedden d. u. 3—6-ig a leányokkal. Junius 17-kén szerdán d. e. 9 órakor háláadó istentisztelet. A kézimunkák junius hó 16-kán d. u. 3—6-ig az iskolai helyiségben megtekinthetők. A vallástani vizsgák a következő napokon fognak megtartatni: Junius hó 12-én, pénteken d. u. 2 órakor a középiskolai tanulókkal a főreáliskolában. Junius hó 13-án, szombaton d. u. 2 órakor az ev. ref. és róm. kath. elemi iskolákba járó ág. hitv. tanulókkal a Miklóss-utcai 1905/6. sz. a. iskolánkban.

Junius hó 15-kén, hétfőn d. u. 3 órakor az ev. ref. felsőbb leányiskolába járó tanulókkal u. e. tanintézet egyik termében. Ezen vizsgálatokra, valamint a háláadó istentiszteletre a m. t. szülőket s a tanúgy iránt érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja. Debreczen, 1896. június hó 6-án. Az ág. hitv. evang. iskolaszék.

— **Dr. Varga Emil,** a debreczeni orvosok egyik legkeresettebbje, holnap reggel Erdőbényére utazik, a hol mint fürdőorvos fog augusztus elejéig működni.

— **Hazafias ünnepélyek a vidéken.** Az ezredéves ünnepségek keretében a főváros a hódoló diszfelvonulással, a vidéki nagyobb városok zászlódiszbe öltözve s este kivilágítással ünnepelték a koronázás évfordulóját. Városunk közel vidékéről tudósítóink következőkben számolnak be a koronázási évforduló alkalmából tartott ünnepélyekről: *Nagy-Kállóban* a m. kir. állami reáliskola jun. 8-án szépen ünnepelte meg a koronázás évfordulóját. *Surina* István tartott magvas megmegtisztító beszédet, melyet Kiss Rezső tanár nagyhatású, eszmegazdag felolvasása követett. Aztán négy növendék szavalt. Az egész város fel volt lobogóva és este kivilágítás volt. A vasuti állomás mellett levő városi kertben az intelligens osztály több tagja sikerült táncmulatságot rendezett, mely reggelig tartott. — *H.-Hadháznagy* közönségképviselő testülete jun. 8-án diszkozgyűlést tartott a község házában, hol *Sinay* János közönségi jegyző mondott hazafias, lendületes beszédet az ezredéves örömmű és a koronázás évfordulója alkalmából. A diszkozgyűlést bankett követte, melyen igen sokan vettek részt. — *Kabán* jun. 7-én a község, az ev. ref. egyház és szülők adakozásából zászlókat, sok nemzeti színű szalagokat kaptak az iskolás gyermekek, kik aztán az egyházi és polgári hatóságok, összes testületek részvételével zeneszóval vonultak ki a vasuti állomás mellett lévő széles térségre, ahol pompás mulatságot rendeztek, melyet este a felnőttek vigalma követett.

— **Gyászjelentés.** *Both* Máriának, a gyilkosság áldozatának haláláról szóló gyászjelentést tettük. Testvérei özv. Kopányi Mihályné és özv. Daróczi Andrásné gyermekeikkel és számos rokonok nevében adták ki a szomorú jelentést. A megboldogult földi részei holnap, 11-én délután 3 órakor a késcs-utcai 344. számú háztól az ispotályi ev. ref. templomban tartandó ima után a Várad-utcai temetőben tételnek örök nyugalomra. A temetést Gebauer tem. intézete rendezi.

— **A királyné új vasuti kocsija.** A királyné vasárnap Hetzendorfból új udvari kocsijában utazott Budapestre és a mint értesülünk, a felséges asszony nagyon meg volt elégedve kocsijával. Míg a királyné ő Felsége két kocsija mindenben az olasz renaissance fénykorára emlékeztet, a királyné kocsijában a XVII. Lajos korabeli francia művészet remekei tárulnak elénk. Mahagoni, rózsafa, bronz, selyem brokát és bársony azok az anyagok, a melyekből az utazó királyné otthona felépült. Legelőbb a királyné szalonjába jutunk, a mely már aczélkék plüsz függönyével és a szőnyegnek élkelő izlésre valló színváltozásával is hangulatos benyomást kelt. A kék selyemmel bevont oldalfalak és mennyezet gazdag himzésel díszítvék azon kor motívumai szerint, a melynek stíljében az egész mű készült. Az ülő butorok rézbarna selyemmel vannak bevonva és hasonló színű plüssel szegélyezve; a butorzat összes felülete, a falakon, homoru párkányzaton és mennyezeten is felette izléses és gazdag díszítéssel. A most következő hálósza kárpázatos szépségű. A felső padmalyig érő

mennyezetes ágy van itt, melynek eréme draperiája gyönyörű színhatással válik ki a kék rips-faille butorzat közül, azonkívül kitűnik egy pompás mahagoni íróasztal stílszerű készletével és a királyné nevének kezdőbetűjét feltüntető íróaljazattal, az egész íróasztal belülről bársonysima narancsfával van kirakva, fekete velencei tükör, a melyben újra meglátjuk a mennyezetes ágyat, a mely felé valódi japán selyemtakaró terül. Az ágy maga több matráczból áll, a melyek közül a legalsó a padlózatot nyugszik, míg a legfelső a felséges aszszonyának nyughelyét képezi úgy, hogy a kocsi rázása egyáltalán nem, vagy csak a lehető legesekélyebb mértékben érezhető. Sárga selyembrokát a királyné öltözőjének butorzata, a mely selyem tapettáival és himzett selyem mennyezettel pompás benyomást tesz. A mosdótál vert ezüsből való épűgy, mint a király ő felsége mosdója, csak hogy itt mindazon alkatrészek, a melyek a király termeiben magyar márványból valók, épűgy mint a hálóteremben és a szalonban, mexikói onixból készültek. A padlózattól a mennyezetig érő tükör egészíti ki a gyönyörű butorzatot. Az öltöző mellett két fülke van a királyné ő Felsége udvarhölgyei részére. E fülkék butorzata velours de génes, falait virághimzésű selyemripsz borítja. Az utolsó fülke a királyné ő Felsége ezukrászáé, a ki épűgy, mint a király vadászka, jégsekerey és vízvezeték felett rendelkezik, csak hogy a királyné ezukrászáé gőzkályha is van, a melyen husételeket is készíthetni. Az egész vonatot a magyar kir. kereskedelmi miniszterium utasítása folytán a magyar államvasutak a helybeli Ganzgyárban rendeztették be, ahol az az államvasutak gépészeti osztályának tervei szerint Banovits Kajetán gépészeti igazgató szakszerű vezetése és Kelényi Ödön és Winkler mérnökök segédlete alatt készült.

— **Helyreigazítás.** A rendőrség által a tegnapi gyilkosság alkalmával letartóztatott *Both* Pétert, miután alibijét kellőleg igazolta, szabadon bocsátották.

— **Régi dal.** Kiről máspól szólhat az ének, ha lopásról van szó, mint *Osz Varga* Juliánáról. Ma *Kontsek* Kornél Kossuth-utcai üzletében tett látogatást *Nagy* Gáborné nevé társával s vagy tíz darab kötöt el is emeltek. Az utóbbi időben azonban *Varga* Julinak nagy pechje van, mert a 68-ik számú rendőr hamarosan elesipte s most az érdekes hölgy már az Isten tudná hányadikszor újból utban van a királyi ügyésség börtöne felé, hogy onnan majd régi helyére: *Mária-Nosztrára* kerüljön.

— **Jules Simon halála.** A francia tudomány egyik legnagyobb emberét vesztette el, a kit mélyen meggyászol az egész világ is. Udvarias volt ellenségei iránt, hajthatatlan elveiben, engedékeny a formákban. Szerény kezdetből emelkedett fel oda, a hol hazájának sorsát intézték. Kedvence volt a zajongó, féktelen tömegeknek, — a francia köztársaság leghevesebb alkotmánykrisisében törhetetlenül ragaszkodott álláspontjához. Eleinte a klerikálisok által leggyűlöltebb republikánus volt, később kedvencükké lett, de elveit nem tagadta meg soha és a politika legádázabb harcából nyugodtan térhetett vissza dolgozó szobájába, hogy tanuljon, kutasson. Jules Simon, a ki 1814-ben Lorientben született és a kit eredetileg *Suissé*-nak hívták, nem volt valami fényes tehetséggel megáldva és nem is az ő szónoklatainak elragadó hatalma, egy eszméinek ereje okozta azt, hogy jó ideig a legnépszerűbb embere volt Franciaországnak. 1863-ban mint az ellenzék jelöltje került a törvényhozó testületbe, ahol csakhamar feltűnt. Az egész ülészak alatt a sajtószabadság, a nyilvános tanítás mellett küzdött. Thiers mellett Gambetta ellene volt és Thiers politikájának támogatója volt ké-

sőbb is. Midőn aztán Thiers megbukott és Mac Mahon lett a köztársaság elnöke, Jules Simon is visszalépett egy időre. Tekintélye ekkor volt legnagyobb és 1875-ben, egy és ugyanazon napon, kétrendbeli kitüntetést kapott: megválasztották élethossziglan szenátorra és az akadémia tagjává. 1876-ban oly kabinet alakításával bízták meg, mely hiresebbé vált, mint sok megelőzője. Ez volt az a miniszterium, a mely 1877. május 16-án a köztársaság elnökével viszályba keveredett. Különös fordulat volt az ő életében az, a mikor ellene szegült Jules Ferry törvényjavaslatának, mely a papi testületeknek az iskolákban való tanítást megtiltotta, Jules Simon a hívők részére is szabadságot akart. Mert a klerikálisok kedvenczévé lett és azzal a politikában lejárt magát. Tizenhat évig élt még azután, mignem tegnap délelőtt 11 óra 40 perczkor örökre lehunyta szemét.

A rablógyilkos elfogatása.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, június 10.

Lapunk tegnapi számában részletesen megemlékeztünk arról a borzadalmas gyilkosságról, amelynek *Both* Mária áldozatául esett.

A gyilkosság elkövetésének gyanújával terhelt *Nyári* Józsefet tegnap este fél hét órakor elfogták.

Egyedül csavargott a Kut-utca végén, a hol két ismerőse: *Vég* Imre és *Koncz* József meglátták. *Koncz*, ki a meggyilkoltnak távoli rokona, azonnal oda ment hozzá társával s míg *Vég* Imre a D. E. tegnapi számában közölt tudósítást olvasta fel a rablógyilkosságról, ő rendőrért ment.

A fiatal, alig husz éves fiú láthatólag nyugalommal és egykedvűen hallgatta végig a hírlapi közleményt, melyben a gyilkosság elkövetésével egyenesen ő van vádolva.

Az oda érkező *Bagi* Márton 3 ik számú rendőr a fiút azonnal elfogta és kezeit hátra kötözve a rendőrségi központra kísérte be.

Nyárit a rendőrségnél megmotozták, melynek eredménye nem lett egyéb, mint egy újabb gyanus jel felfedezése, mely szinte megerősíteni látszik azon feltevést, hogy a gyilkos nem más, mint épen ő. A zsebében tizenkilencz krajczár volt.

Kabátja alatt a piszkos tarka ingen több vérfoltot találtak.

— Hát ez a vér hogyan került ide? kérdezte meg tőle a rendőrtisztviselő.

— Az orrom vére folyt.

További kérdésekre elbeszélte, hogy az éjjel egy emberrel, a *kit nem tudott megnevezni*, egyik külvárosi fűszerkereskedésben pálinkát ittak. Az az ember, a ki vallomása szerint körülbelül vidéki, a csizmáját is elvitte.

További faggatásokra előadta, hogy a *gyilkosságot ő követte el*. A fűszerüzletből az előtte ismeretlen emberrel *Both* Mária lakására ment s míg az a kint állott, addig ő a szobában háttal az ajtó felé álló s ruháját felvevő asszonyt *bunkós botjával kétszer föbe ütötte s azután a kendőt nyakára szorította*.

A gyilkos azt állítja, hogy tette elkövetésekor részeg volt s a gyilkosságot *boszuból követte el*. A rémes tett elkövetése után a Nagyerdőre ment s ott aludt estig. *Nyári* alacsony, középszerű természetű, bajszatlan

suhancz. Olyan nyugodtan viselkedik, mintha a szörnyű bűn nem is az ő vállára szakadna. Ezt bizonyítja a további kérdezősködésekre adott az a válasza:

— Tudom mit tettem, de hát megbocsájtják azt nekem, hiszen részegen cselekedtem.

Nyári — állítása szerint — egy krajczárt sem vitt el a meggyilkolt lakásáról. Azt erősíti, hogy tettét boszúból követte el.

Az első kihallgatás után börtönbe kísérték, a hol egyik ór folytonos felügyelete alatt áll. Ma délelőtt újból kihallgatták a teljes beismerésben levő gyilkost s azután átkísérték a királyi ügyészség börtönébe.

A megrögzött gonosztevő a megbánás legkisebb jelét sem mutatja, a rémes esetről a legnagyobb közönyvel beszél s egész éjjel a legnagyobb lelkinyugalommal, jó izüen aludt.

Egyik rendőrtisztviselő azt mondta neki, hogy *Both* Mária nagyon beteg, mire ő azt felelte, hogy: „*Nem beteg az már, mert nem jöttem én tőle addig el, a míg meg nem öltem.*”

Mikor ma délelőtt jól megvasalva átkísérték az ügyészséghez, mindenféle óriási néptömeg bámulta meg. *Nyári* József arca teljesen nyugodt maradt az éles megjegyzések dacára s olyan közönyvel tekintett széjjel, mintha nem is őt kísérték volna.

A meggyilkolt *Both* Mária a törvényszéki orvosi boncolás után hazaszállítják Késes-utcai lakására s a temetés is onnan fog holnap d. u. 3 órakor végbemenni.

Boldog vagy-e?

Szép volt a leány, a hozománya pedig 80000 frt. Az előbbi tulajdonságáért bámulták, az utóbbiért kivánták. Szépség és 80000 frt. E két tulajdonság elegendő arra, hogy férfiak körében állandó ideál, társnői közt irigyelt boldog legyen.

Mindenki szerette Margitot. Kedves leány volt. Hosszu szempillákkal, beszédes szemekkel, vérszíves kacagó ajakkal s amidőn egy ismeretlen nagynénje azt a kedves dolgot követte el, hogy tekintélyes vagyonát reá hagyta: még szebb és kedvesebb lett. Ugy nőtt fel közöttünk, mint egy királynő, szerettük és bámultuk s városunk fiatalsága közül egyik sem merte megkérni a kezét. Hanem egy szép napon, mert az ilyen napok rendesen szépek, egy elegáns és vakmerő dandy jelent meg körében, aki pár hó alatt elröpítette közülünk a 80000 frrtal együtt.

Eleinte dühöseket voltuuk. A mamája mindig büszkén mondta, hogy milyen magas körökbe jár a leánya s hetenként érkezett egy arany szegélyű rettentően párfümös levél, mely kellő számú kávé elfogyasztása kíséretében felolvastatott. Csupa fény, csupa derű volt azokban a sorokban. Amidőn az elnökek Birije elég vakmerő volt azt állítani, hogy az nem egészen úgy van, majdnem száműzve lett. Ilyen merészség!

Margiték vigan éltek Pesten. A midőn az első ezres eluszott, még a kezdet kezdetén voltak. Páholyt béreltek az operában s az előadás után, az orfeumok meleg levegőjű szobáiban találjuk, ahol lelkesen tapsoltak valami festett képű külföldi csillagnak, ki merész piruettjeivel mulattatá a félig kábult publikumot.

Margit egészen nagyvilági hölgy lett. A felsőbb körök pikantériái érdekelték s liberális elvei voltak az etikettéről.

Eleintén tetszett ez a bohéme élet, később a férj egyedül engedte az operába feleségét, kezdett a maga lábán járni.

A férj eleintén éjjel után járt haza, később reggel felé, még később másnap délelőtt és a szép fiatal asszony először duzzogott, azután sirt. Szórakozást akart keresni, s az kinálkozott is a léha uracsok alakjában s a kik folyton a szép asszony körül repkedtek, kitartással s talán eredménnyel.

A férj pedig csak kártyázott tovább az erős, füstös levegőjű kaszinóban, az ezresek pedig lassankint olvadtak és kevesebedtek. Margit véresre sirta szemét s az arany-szegélyű parfümös levelek is elmaradtak hazulról. A mama aggódott és hallgatott.

És ebben a válságos, nyomasztó helyzetben érkezett egy piczi kis levél, egy igénytelen, elfeledett barátától, ki talán unalmába írta.

„Boldog vagy-e?” kérdezte kíváncsi hangon. Boldog vagy-e, akit mindnyájan szerettünk, ki hódítottál szép ruháiddal, büvös szemekkel. Megtudad-e magad részére hódítani a boldogságot és megelégedést? Boldogit-e a fény, mely körülvesz, vigyázz, el ne égj benne, el ne vessz a nagy emberáradatban. Valami olyan különös hangon tudott ez a kis leány kérdezni. Mit feleljen? A szép asszonynak remegni kezd ajka, összeszorítva hóféhér fogait, zokogni akar, de nem tud; a büszke asszony arcához nem áll jól az érzékenykedés. A mig álmatlan éjeken szerje kitégett szemekkel lesi a kártyát és szerenesét, Margit nyugtalanul tépelődik ágyában, sírni szeretne, mert mindig ott zsong fülébe ez a két szó: „boldog vagy-e?” Azután felkel az ágyból s rózsaszínű ilolyás papíron válaszol, határozott vonásokkal írva: „az vagyok!”

—i.

Magyar viselet.

El lehet mondani, hogy soha az ország anyyi fényt és pompát nem látott, mint a tegnapielőtti hódoló felvonuláson. — Mesés fény és pompa volt mindenütt, — különösen a ruházat, a nemzeti viselet terén. — Keleti népiünk a ruházatnak festői szépségű viseletét mindig szerette, mely jellegzetes, kompozíciójában változatos, feltűnő a test idomait és bájait s a mellett, hogy a legnagyobb fényűzést lehet vele kifejezni, még a leg egyszerűbb alakjában is megtartja szépségét.

Egészen véve remek, daliás viselet a magyar. Változatossága, festőiessége színben és alakban egyaránt jelentkezik. Typusa a XVI-ik században kezdett különösen kifejezésre jutni; a drágakövek, ékszerek viselete akkor jött divatba, mely pompa a ruházatra is átszarmazott. E korban a ruhákat drágakövekkel ékesítették, ezüsttel, arannyal át meg át szőtték, boglárók, gyémántos forgók, nyakékek, kövesgyűrűk divtak, a drágagyöngy csak úgy hálózta a ruhákat.

Most a drága szövetű ruhák vannak forgalomban prémekkel, mint régebben inkább bőrök, kacagányok voltak a kalapokon, szerették a gyémántos forgókat, a lábakon a testhez álló, nadrág fölé rövidszáru csizmát, vagy topánt viseltek.

A fegyverek, valamint a lószerszámok drágakövekkel ékesítvék. A nők fölül testhez álló, alul bő redőzetben földig omló ruhát hordtak, rendesen öv szorítván a derekukhoz; e fölöt pedig szövet vagy bársonyból készült nehéz palástot viseltek prémekkel vagy prém nélkül. Az egyes ruhadarabokat vezérekről, hősökről, vagy kiváló emberekről nevezték mindig el.

Igy van: Attila, Árpádka, Buda, Zrínyi

mente, Kazinczy és Széchenyi öltözet; Zrinyi Ilona ruhája mintaszerű volt.

A magyarok tudnak legszebben öltözni, ködni Ortelius szerint is, a ki a XVII. században járt Magyarországon. A férfiak században is hosszú dolmányt, e fölött pedig térdig érő mentét viseltek. A dolmány selyemből, vagy virágos brokátból készült, a mente gazdagon aranyozott zsinórral, bársonyból drágaköves csattal kapcsolva, de nem ritkán ezüsttel vagy arannyal átszőtt kelméből készült.

A nők az ingvált viselték, tehát ruhájuk már nem egybeszabott, az előkelőknél arany vagy ezüst pillérekkel volt kivarrrva, ugyancsak a csipkéből készült kötény is. A derek a szoknyához hasonló, selyem bársony vagy drága szövötből készült, a szoknya szélét, valamint a derekat gyönggyel vagy arany, ezüst tarka selyem himzéssel varrták ki. A lányok fejét gyönyörű, boglárokkal ékesített gyöngyös pártá díszítette, az asszonyoknál arany, ezüst csipkéből készült főkötő, himzett fátjollal, vagy kivarrott szalaggal. Teljes díszben még mentét és palástot is öltöttek. Ugyanakkor még a pálezzikkal kifestett csipkéből készült gallérokat, a Stuart-gallérokat is viselték.

Ez az ősi, szép viselet ujul fel újra.

Nem utolsó dicsősége lenne az ezredévnek, ha újra restituálna a magyar viseletet, ha külső megjelenésben magyarokká lennénk. Ne legyen újra akként, mint volt 1867-ben, a nemzeti lét újra ébredésével, midőn a szép magyar viselet újra fellendült, de nem volt maradandó, mert a kényelemért, mit a francia nemzetközi viselet biztosít, még férfiak is feláldozták a szép, daliás viseletet.

A hódolati felvonulás pazar pompája újabb reménységgel tölt el bennünket, hogy a magyar viselet is erősíteni fogja a nemzeti közérzést.

Ugy legyen!

H. E.

CSARNOK.

A fehér lábu.

Angolból.

(Folytatás és vége.)

— Lehetetlen vagy nem, mondom önnek, hogy ez az, mondá a „fehér lábu” borzasztó dialektusával. Ugy láttam, mint őnt; olyan világos volt, mint fényes nappal. Jó estét mondtam neki és kérdeztem tőle, hogy Melfibe megy-e. Azt válaszolta, hogy oda és azt kérdezte tőlem, hogy van-e valami féltőm. Ugyan sok féltőm volt és oly egyéntől, ki annyira hasonlít a zsebmetszőhöz, mint ez, ily kérdést hallva, gondoltam magamban, hogy jó volna revolveremhez nyulni; de mielőtt tudhattam volna hogy hol vagyok, a gazember rám lőtt kétszer, megölve lovamat és engem ott hagyott a földön fetrengve, a nélkül, hogy fáradságot vett volna magának kirabolni, miután alkalmasint a hátam mögött jövő hölgy lovának lépteitől ijedt meg. Kérem tehát őt le tartóztani.

Az égből pottyantam alá!...én rabló, én zsebmetsző! A polgármester tovább törölte szemüvegét és nem tudta magát tájékozni a dologban jobban, mint én.

— Ha igaz, amit ön mond, uram...

— Egy betűig igaz, polgármester ur; sziveskedjék különben, ha kételkedik, megkérdezni a hölgyet, aki velem van.

— A szent! kiáltottam fel akaratlanul.

Először egy lovas rendőrt kellett találni, a ki fölkeresse a „fehér lábu” társát. Ez alatt időm volt elgondolni,

hogy elutazásomból már ma semmi sem lesz. Pedig a hajó ma indul. Tehát komolyan azon vád alatt vagyok, hogy egy utazót akartam megölni rabló helyett. Ez nem igen valószínű, mondám magamban. Aztán végre is én csak életemet akartam megmenteni és erszényemet, a midőn a „fehér lábu”-ra löttem.

Ezen okoskodás által megnyugtattva, alig vettem észre, a mint a rendőr visszatért a „szent”-tel.

A szent!...Mindenható isten!...Ez a kedves szőke leányka bizonyára nem volt az a női teremtetés, a kit előttem lefestettek. E szép leánynak szemei, mosolya Lucyéi voltak; ez Négent Lucy volt, a kit Madraporeban hittem!...

Kölesönös rövid felvilágosítások tisztába hozták a dolgot. A fehér lábu, a kire rálöttem, bátyja volt, az én Richárd barátom, kit az a hosszú forradás, a pillanat izgatottságában, az én szemeim előtt is fölimerhetlenné lett, elősegítette borzasztó vadászruhája és takarmány kalapja által. Barátom és nővére Indiából jöttek, egy örökség felvételére, a melyet egy nagybátyjok hagyott rájuk, a ki idején valóban látta meghalni. Gyors menetben haladtak déli Olaszországon keresztül, hogy mielőbb Angliába érjenek, a hol az örökség várakozott rájuk.

De nem egy pillanat műve volt, hogy Richárd barátommal kölcsönösen meggyőzzük egymást, hogy nem vagyunk haramiák. Richárd haragudott rám, hogy olasz kiejtését közönséges pórnyelvnek neveztem, és én sem voltam hajlandó mindjárt megboesítani a rabló- és zsebmetsző-neveket, melyekkel megtisztelt. De a Lucy mosolya minden felhőt eloszlatozott; és megvalljam az olvasónak? magyarzataik alatt keze az enyémben nyugodott. (Most is ott van.)

Mit mondjak még? Richárd nem akart hinni juhászati hivatásomban. Barátságából megkaptam először is a Lucy kezét, aztán egy összeg pénzét előlegül, míg az örökséget megkapjuk. Nem beszélünk többé a juhokról.

Egyszerre nagy láрма halatszott Melfi utcáin és egy nagy vas ketrecz tűnt szemünkbe, szekerem vitetve, körülvéve egy csapat bersaglieri-től. Piedebianco — la Santissima!... (A fehér lábu, a szent!) kiáltozta a nép. És a ketreczben büszke és megvető arezczal az én „arany karperecz”-beli fogadósom és Tessa állott. Ez volt a hirhedt gyilkospár.

Mondanom sem kell, hogy megszűntem Melfi hőse lenni.

Ford. György József.

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése 1896. június hó 10-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.50	123.—
„ vasuti beruházásiköt. 4%.	—	124.—	125.—
„ koronajárdék 4%.	—	98.75	99.25
„ regále vált. köt. 4%.	—	100.—	101.—
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	122.50	123.—
Egységes állam kötvény 4%.	—	101.25	101.75
Tisza-szeg. 4%-os nyerem.-sors	—	139.50	140.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	386.50	387.—
Osztrák hitelbank részvény	—	355.—	355.20
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	102.50	103.—

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4%.-os sorsj.	121.—	122.—
3-os	106.25	107.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%.-os	114.50	115.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.—	10.50
Oszták	—	18.—
Olasz	—	11.75
Bazilika sorsjegy	—	6.70
Jó-sziv	—	3.10

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.64	5.72
20 markás arany	—	—	11.76	11.81
20 frankos arany	—	—	9.52	9.55
1 Sovereigns	—	—	12.01	12.05

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Nyilttér.

Dr. Altman Béla

egyetemes orvostudor

lakik: Batthyány- és Kossuth-utca sarkán, első emelet.

Rendel : d. e. 8—10, óráig.
d. u. 3—5

654—3—3

Hölgyek részére legújabb!

Universal fűző.

Kitűnő derék formát képez, és a halcsont eltörését lehetővé teszi.

III.	II.	I.	minőség
frt 2.50	3.50	4.50	

jó Drell halcsontban, szürke, drap és fehér kivitelben.

Kizárólagos raktár Debreczenben Szabó Lajos Fial, Bosznay J. és Társa, és Kálnai Lipót üzletében.

Universal Corsetta védőnk

minden nőnek lehetővé teszi, hogy tört fűzőjét javítás nélkül viselheti.

1 pár 50 krért kapható minden jobb rövid- és divatáru-üzletben.

Nagyban a szabadalom tulajdonosainál

SPITZER és STEINER BÉCS,

VII., Siebensterngasse 16. a.

Vese, húgyhólyag, húgydara
és köszvénybántalmak ellen, továbbá
a légző és emésztési szervek hurutos
bántalmainál, orvosi tekintélyek által a
Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz.

Húgyhajtó hatású!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető!

Kapható ásványvíz-kereskedésekben és gyógyszerüzletekben.
A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

523-25-12

Szeplő, másfoltok és az arc minden
tisztálansága ellen legjobb szer a

Dr. Siehulsky arczenőese.

Egy tégely ára 50 kr.

Kitűnő hatású bedörzsölő szer csusz,
köszvény és derékfájás ellen, rándu-
lás vagy hűlés okozta ideg- és izom-
fájdalmakat biztosan megszünteti; a ma-
már nagy elterjedtségnek örvendő

PARADICSOM SZESZ,
nagy üveg 1 frt, fél üveg 50 kr.

Köhögés, rekedtség, nátház ellen
biztosan hat a

Dr. Balassa mellthea,

egy doboz 20 kr.

Felsorolt szerek kaphatók

FÜLEKY PÁL gyógyszerüzletében
DEBRECZEN, Péterfa.

541 10-8

SARG-féle elismert nélkülözhetlen
fogtisztító-szer

sok **MILLIÓ**-szor

kipróbált s jónak talált, fogorvosok által
ajánlva, mint legjobb szer

a fogak épen tartására és szépítésére.

Mindenhol kapható.

522 30-23

CACAO-VERO

olajmentes, könnyen oldódó
Cacao, legfinomabb fajta.

Csokoládék

elismert legkitűnőbb minőségek

HARTWIG és VOGEL
Bodenbach

Kapható a legtöbb cukrászdában,
fűszer-, csemege- és gyógyfü-kereskedé-
sekben.

524 78-61

OROSZ SZÉPÍTŐ különlegességek

Venus-

Crème

bőrkonerváló szer.

G. RIES.

Orosz császári udvari szállító.

Moszkva—Bécs.

V., Laurenzgasse 3.

Egészségügyi hatóság

által

megvizsgáltatott,

Kitűnő, teljesen ártalmatlan cosmeticum, kiváltképen hasznos a bőr zsírfénye és érdessége
ellen; a bőrt vakító fehérré varázsolja, a ránczok és redők képződését megakadályozza,
és megóvja az arcszín fiatalos frissességét. A „Venus orme” nem tartalmaz semmi z s i r -
n e m ű anyagot, azért soha nem avasodik s az év és nap bármely szakában minden ártalom
nélkül alkalmazható. Ára 2 frt.

„Eugénie folyópép” mirtus-
virágok-
ból az arcszín szépítésére s a virágzó, tiszta
arcszín állandó megőrzésére. Ugy az arcz-
nak és nyaknak, mint a kéznek és karoknak
gyönyörű lágyaságot és márványszerű tisztasá-
got kölcsönöz; a bőrt minden érdességet és
foltosságát megszünteti. Ára 2 frt.

Eugénie vörös folyékony
arczenőes teljesen ártalmatlan. Az
ajknak, arcznak és fülek-
nek szép természetes rózsaszín kölcsönöz;
villamos fény mellett is természetes színben tű-
nik fel s 3 napig is tapadva marad a bőrön.

„Eugénie hintőpor” fehér, ró-
zsaszín
és ormeszínben, tartósan észrevétlenül tap-
pad, s a bőrnek természetes lágyaságot és
üdösséget kölcsönöz. Ára 1 frt 20 kr. —
Pamaososal együtt 1 frt 50 kr.

„Trioxogen” kitűnő hajnövesztőszer;
erősíti a hajgyökereket,
teljesen megakadályozza a korpaképződést.
Ára 1 frt 60 kr.

„Nigritine végétale” haj-
festő fekete és barna. A haj ezen szerrel
festve 6 hétig is megtartja a színét
és teljes lehetetlen a müleges festést természetes
színtől megkülönböztetni. Ára 3 frt 50 kr.

**Folyékony kaukázusi ba-
juszpedró** a bajusz növesztésére és
épentartására. A bajusz
felsütése nem szükséges a nélkül is mind n
bajusznak a kívánt forma adható. Ára 75 kr

FŐRAKTÁR DEBRECZEN:

Szent-Királyi Tivadar

műpar-áru raktárában.

521-20-25

„MARGIT”

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS”

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag,
félíg kötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad
szénsav csekélyebb jeteité megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félíg kötött
szénsav gazdagsága a gyógyhatású alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli.
Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalom-
ban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tüdőbajokban**, különösen **tüdővérzé-
sek**nél már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorffban**
a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil,
dr. Poór, dr. Kéty, dr. Barbás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredményeik
alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgyszervek** általános hurutos bántalmainál

Mint ivóviz

präservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

es. és k. és szerb
k. udv. ásványvíz-
szállítóvállalat,
Budapest.

Ugyisint kapható minden gyógyszerüzletben, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

518 12 6